

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **L. H. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2025, č. j. 48 A 2/2025-28, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 3. 2025, č. j. OAM-333/BE-BE01-VL18-Z-2025, zajistil žalobkyni (stěžovatelku) podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Dobu trvání zajištění žalovaný stanovil podle § 46a odst. 5 zákona o azylu do 6. 7. 2025.

[2] Stěžovatelka následně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. 5. 2025, č. j. 48 A 2/2025-28, zamítl.

[3] Stěžovatelka poté podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. Stěžovatelka odůvodnila návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti pouze tím, že v případě jeho nepřiznání by ztratila možnost vystupovat v řízení osobně a že by jí nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikla nepoměrně větší újma, než by mohla vzniknout jeho přiznáním (patrně třetím osobám), jelikož by v takovém případě byla nucena vycestovat zpět do země původu, kde jí hrozí závažná újma.

[4] Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. V případně přiznání odkladného účinku by rozhodnutí o zajištění ztratilo svůj význam. Samotné rozhodnutí o zajištění pro stěžovatelku „nenahraditelnou“ újmu nepředstavuje.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním

odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu a případně i žalovaného, na která je třeba hledět jako na zákonná a věcně správná, dokud nejsou zákonným postupem zrušena. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny.

[8] Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti – kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74).

[9] Újma, kterou stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku tvrdí, vůbec nemůže být přímým důsledkem výkonu či jiných právních účinků žalobou napadeného rozhodnutí nebo rozsudku krajského soudu. Stěžovatelkou uváděné důvody pro přiznání odkladného účinku totiž vycházejí z předpokladu, že v důsledku žalobou napadeného rozhodnutí bude nucena vycestovat. Tak tomu ovšem není. Její žaloba a následně kasační stížnost v této věci se týkají jejího zajištění jakožto žadatelky o mezinárodní ochranu, nikoliv jejího případného správního vyhoštění.

[10] Není tedy zřejmé, čeho konkrétně by mělo být odkladným účinkem ve stěžovatelčině věci dosaženo. Jestliže hodlala stěžovatelka přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosáhnout svého propuštění ze zajištění, podotýká Nejvyšší správní soud, že by takový postup směřoval přímo proti smyslu institutu zajištění žadatele o mezinárodní ochranu, kterým je časově ohraničené omezení jeho osobní svobody. Již z tohoto důvodu tedy nemohl být návrh stěžovatelky úspěšný.

[11] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím však soud nikterak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o kasační stížnosti.

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. června 2025

pokračování

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu